

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

09. Οι στίχοι των πρεσβυτέρων γυναικών μοναχών
(09. Therīgāthāpāṭi)

13. Το βιβλίο των είκοσι (13. Vīsatinipāto)

[Thig 13.1-5, PTS 148-158]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

09. Οι στίχοι των πρεσβυτέρων γυναικών μοναχών

13. Το βιβλίο των είκοσι

1. Στίχοι της γερόντισσας Αμπαπάλι

- 252.** «Μαύρα σαν το χρώμα της μέλισσας, με σγουρές άκρες ήταν τα μαλλιά του κεφαλιού μου·
αυτά από το γήρας έγιναν σαν κάνναβη και φλοιό, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 253.** «Σαν αρωματισμένο ευωδιαστό κουτί, γεμάτο λουλούδια ήταν τα μαλλιά της κορυφής μου.
Αυτά από το γήρας έγιναν με μυρωδιά τριχώματος, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 254.** Σαν δάσος πυκνό καλά φυτεμένο, με χτένα και βελόνα στολισμένο στις άκρες·
αυτό από το γήρας αραιό εδώ κι εκεί, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 255.** «Στολισμένο με χρυσάφι το σκούρο σύνολο μαλλιών, λαμπερό διακοσμημένο με όμορφες πλεξούδες·
αυτό το κεφάλι από το γήρας έγινε φαλακρό, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 256.** «Σαν γραμμές καλοφτιαγμένες από ζωγράφο, λαμπερά ήταν τα φρύδια μου στο παρελθόν·
αυτά από το γήρας κρέμονται γεμάτα ρυτίδες, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 257.** «Λαμπερά και πολύ όμορφα σαν πολύτιμους λίθους, τα μάτια μου ήταν βαθυγάλανα και επιμήκη·
αυτά από το γήρας χτυπημένα δεν λάμπουν, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 258.** «Και η μύτη λεία και υψωμένη, λαμπερή στην ακμή της νιότης·
αυτή από το γήρας σαν μαραμένη, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 259.** «Σαν βραχιόλι καλοφτιαγμένο, καλά τελειωμένο, λαμπερά ήταν τα λοβία των αυτιών μου·
αυτά από το γήρας κρέμονται γεμάτα ρυτίδες, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 260.** «Σαν το χρώμα του μπουμπουκιού της μπανάνας, λαμπερά ήταν τα δόντια μου

στο παρελθόν·

αυτά από το γήρας σπασμένα και μαυρισμένα, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.

- 261.** «Στο δάσος περιπλανώμενη στα πυκνά άλση, σαν κούκος γλυκά κελαηδούσα· αυτό από το γήρας τραύλισε εδώ κι εκεί, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 262.** «Σαν λείο κοχύλι καλογουλισμένο, λαμπερός ήταν ο λαιμός μου στο παρελθόν· αυτός από το γήρας σπασμένος και λυγισμένος, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 263.** «Σαν στρογγυλό μοχλό πόρτας και τα δύο, λαμπερά ήταν τα χέρια μου στο παρελθόν· αυτά από το γήρας σαν μαραμένα κλαδιά πατάλι, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 264.** «Στολισμένα με λεία χρυσά δαχτυλίδια, λαμπερά ήταν τα χέρια μου στο παρελθόν· αυτά από το γήρας έγιναν σαν ρίζες, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 265.** «Γεμάτα, στρογγυλά, ενωμένα και υψωμένα και τα δύο, λαμπερά ήταν τα στήθη μου στο παρελθόν· σαν άδειο ασκί κρέμονται χωρίς νερό, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 266.** «Σαν γυαλισμένη χρυσή πλάκα, λαμπερό ήταν το σώμα μου στο παρελθόν· αυτό από λεπτές ρυτίδες είναι σκεπασμένο, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 267.** «Σαν προβοσκίδα ελέφαντα και οι δύο, λαμπεροί ήταν οι μηροί μου στο παρελθόν· αυτοί από το γήρας έγιναν σαν κοτσάνια μπαμπού, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 268.** «Στολισμένες με λεία χρυσά βραχιόλια ποδιών, λαμπερές ήταν οι κνήμες μου στο παρελθόν· αυτές από το γήρας έγιναν σαν στελέχη σουσαμιού, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 269.** «Σαν γεμάτα με βαμβάκι και τα δύο, λαμπερά ήταν τα πόδια μου στο παρελθόν· αυτά από το γήρας σκασμένα και ρυτιδωμένα, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά.
- 270.** «Τέτοια ήταν αυτή η ύπαρξη, σαθρή, κατοικία πολλών δυστυχιών· αυτή με πεσμένη την αλοιφή, σπίτι του γήρατος, τα λόγια αυτού που λέει την αλήθεια δεν είναι διαφορετικά».

2. Στίχοι της γερόντισσας Ροχινί

- 271.** «Ασκητές» λες, κυρία, όταν κοιμάσαι, «ασκητές» λες όταν ξυπνάς·
μόνο ασκητές εξυμνείς, σίγουρα ασκήτρια θα γίνεις.
- 272.** Άφθονη τροφή και ρόφημα, στους ασκητές προσφέρεις·
Ροχινί, τώρα σε ρωτώ, γιατί σου είναι αγαπητοί οι ασκητές;
- 273.** «Χωρίς επιθυμία για εργασία, τεμπέληδες, που ζουν από τα δοσμένα από
άλλους·
Γεμάτοι προσδοκίες, με επιθυμία για γλυκά, γιατί σου είναι αγαπητοί οι
ασκητές;»
- 274.** «Μετά από πολύ καιρό πράγματι, αγαπητέ, για τους ασκητές με ρωτάς·
Θα σου διακηρύξω γι' αυτούς, τη σοφία, την ηθική και την προσπάθειά τους.
- 275.** «Αγαπούν την εργασία, δεν είναι τεμπέληδες, εκτελεστές του ανώτατου
έργου·
τη λαγνεία και το μίσος εγκαταλείπουν, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι
ασκητές.
- 276.** «Τις τρεις ρίζες του κακού, τινάζουν αυτοί που πράττουν αγνά·
κάθε κακό έχει εγκαταλειφθεί από αυτούς, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι
ασκητές.
- 277.** Η σωματική τους πράξη είναι καθαρή, και η λεκτική τους πράξη το ίδιο·
η νοητική τους πράξη είναι καθαρή, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 278.** «Άσπιλοι σαν κοχύλι και μαργαριτάρι, αγνοί εσωτερικά και εξωτερικά·
γεμάτοι από λαμπρές ιδιότητες, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 279.** Πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, ευγενείς, που ζουν σύμφωνα με τη
Διδασκαλία·
το νόημα και τη Διδασκαλία διδάσκουν, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι
ασκητές.
- 280.** Πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, ευγενείς, που ζουν σύμφωνα με τη
Διδασκαλία·
με πλήρως εστιασμένο νου, μνήμονες, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 281.** «Πηγαίνουν μακριά, μνήμονες, μιλούν με σοφία, χωρίς ανησυχία·
κατανοούν το τέρμα του πόνου, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 282.** Από όποιο χωριό φεύγουν, δεν κοιτάζουν πίσω τίποτα·
χωρίς προσκόλληση πηγαίνουν, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 283.** Δεν αποθηκεύουν σε σιταποθήκη, ούτε σε στάμνα, ούτε σε καλάθι·
αναζητούν έτοιμη τροφή, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.

- 284.** Αυτοί δεν παίρνουν χρυσάφι, ούτε χρυσό ούτε ασήμι·
συντηρούνται με το παρόν, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές.
- 285.** «Από διάφορες οικογένειες αναχώρησαν, και από διάφορες περιοχές·
αμοιβαία αγαπιούνται, γι' αυτό μου είναι αγαπητοί οι ασκητές».
- 286.** «Πράγματι για το όφελός μας, κυρία, στην οικογένεια γεννήθηκες, Ροχινί·
με πίστη στον Βούδα και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα, με έντονο
σεβασμό.
- 287.** «Εσύ γι' αυτό κατανοείς, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων·
και από εμάς αυτοί οι ασκητές, δέχονται προσφορά».
- 288.** «Εδραιωμένη εδώ η θυσία, απέραντη θα είναι για μας·
αν φοβάσαι τον πόνο, αν ο πόνος είναι μη αγαπητός για σένα.
- 289.** «Πλησίασε τον Βούδα ως καταφύγιο, τη Διδασκαλία και την Κοινότητα
τέτοιων·
ανάλαβε τις ηθικές αρχές, αυτό θα είναι για το όφελός σου».
- 290.** «Πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, τη Διδασκαλία και την Κοινότητα
τέτοιων·
αναλαμβάνω τις ηθικές αρχές, αυτό θα είναι για το όφελός μου».
- 291.** «Συγγενής του Βράχμα παλιά ήμουν, αυτός τώρα είμαι βραχμάνος·
κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης και μελετητής είμαι, γνώστης των
Βεδών είμαι και λουσμένος».

... Η πρεσβύτερη μοναχή Ροχινί...

3. Στίχοι της γερόντισσας Τσάπα

- 292.** «Με ραβδί στο χέρι ήταν πριν, αυτός τώρα είναι κυνηγός ζώων·
Από την επιθυμία βυθίστηκε στο φοβερό βούρκο, δεν μπόρεσε να φτάσει στην
άλλη όχθη.
- 293.** «Θεωρώντας με εντελώς μεθυσμένο, η Τσάπα ευχαρίστησε τον γιο·
αφού κόψω τον δεσμό με την Τσάπα, θα αναχωρήσω ξανά εγώ.
- 294.** «Μην οργίζεσαι σε μένα, μεγάλε ήρωα, μην οργίζεσαι σε μένα, μεγάλε σοφέ·
διότι για αυτόν που είναι παρασυρμένος από οργή, δεν υπάρχει αγνότητα,
πόσο μάλλον αυστηρός ασκητισμός.
- 295.** «Θα φύγω από τη Νάλα, ποιος εδώ θα μείνει στη Νάλα;
Δένοντας με τη γυναικεία ομορφιά, τους ασκητές που ζουν σύμφωνα με τη
Διδασκαλία».
- 296.** «Έλα, Κάλα, γύρισε πίσω, απόλαυσε τις ηδονές όπως πριν·
και εγώ είμαι υπό τον έλεγχό σου, και όσοι είναι συγγενείς μου».
- 297.** «Από εδώ, Τσάπα, το ένα τέταρτο, όπως μου λες εσύ·

σε κάποιον προσκολλημένο σε εσένα, πράγματι αυτό θα ήταν μεγαλόψυχο».

- 298.** «Σαν ροδιά με ωραία μέλη, ανθισμένη στην κορυφή του βουνού·
Σαν ανθισμένο κλαδί ροδιάς, σαν πατάλι μέσα σε νησί.
- 299.** «Εμένα με το σώμα αλειμμένο με κίτρινο σανταλόξυλο, που φορώ τα
καλύτερα υφάσματα της Κάσι·
εμένα την όμορφη που είμαι, για ποιον αφήνοντας φεύγεις;»
- 300.** «Όπως ο κυνηγός πουλιών επιθυμεί να παγιδεύσει το πουλί·
με τεχνητή μορφή, δεν θα με παγιδεύσεις».
- 301.** «Και αυτόν τον καρπό μου, τον γιο, Κάλα, που γεννήθηκε από εσένα·
εμένα που έχω γιο και είμαι, για ποιον αφήνοντας φεύγεις;»
- 302.** «Εγκαταλείπουν τους γιους οι σοφοί, μετά τους συγγενείς, μετά τον πλούτο·
αναχωρούν οι μεγάλοι ήρωες, όπως ο ελέφαντας αφού κόψει τον δεσμό».
- 303.** «Τώρα αυτό το παιδί σου, με ραβδί ή με μαχαίρι·
ή στο έδαφος θα το συντρίψω, από λύπη για το παιδί δεν θα φύγεις».
- 304.** «Αν δώσεις τον γιο στα τσακάλια, στα σκυλιά·
δεν θα με κάνεις, ευτελή, να επιστρέψω εξαιτίας του γιου».
- 305.** «Λοιπόν τώρα, σεβάσμιε κύριε, πού θα πας, Κάλα;
Σε ποιο χωριό και κωμόπολη, σε ποια πόλη ή βασιλική πρωτεύουσα;»
- 306.** «Ήμασταν στο παρελθόν αρχηγοί ομάδων, μη ασκητές που θεωρούσαμε τους
εαυτούς μας ασκητές·
περιπλανιόμασταν από χωριό σε χωριό, σε πόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες.
- 307.** «Αυτός είναι ο Ευλογημένος Βούδας, κοντά στον ποταμό Νεραντζαρά·
Για την εγκατάλειψη κάθε βασάνου, διδάσκει τη Διδασκαλία στα ζωντανά·
Κοντά του εγώ πηγαίνω, αυτός θα είναι ο Διδάσκαλός μου».
- 308.** «Απόδωσε τώρα σεβασμό, στον προστάτη του κόσμου, τον ανυπέρβλητο·
και αφού κάνεις περιφορά προς τα δεξιά, ας αφιερώσεις την προσφορά».
- 309.** «Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει από εμάς, όπως μου λες εσύ·
θα αποδώσω τώρα σεβασμό για σένα, στον προστάτη του κόσμου, τον
ανυπέρβλητο·
και αφού κάνω περιφορά προς τα δεξιά, θα αφιερώσω την προσφορά».
- 310.** Και τότε ο Κάλα έφυγε, κοντά στον ποταμό Νεραντζαρά·
Αυτός είδε τον Αυτοφωτισμένο, να διδάσκει την αθάνατη κατάσταση.
- 311.** τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και την υπέρβαση
του υπαρξιακού πόνου·
και την ευγενή οκταπλή οδό, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο.
- 312.** Αφού προσκύνησα τα πόδια του, και τον περιήλθα κρατώντας τον στα δεξιά

μου·
αφού αφιέρωσα την προσφορά στην Τσάπα, αναχώρησα στην άστεγη ζωή·
οι τρεις αληθινές γνώσεις έχουν επιτευχθεί, η διδαχή του Βούδα έχει
εκπληρωθεί.

... Η πρεσβύτερη μοναχή Τσάπα...

4. Στίχοι της γερόντισσας Σουνταρί

- 313.** «Πέθαναν, κυρία, τα παιδιά σου, καταβροχθίζοντάς τα εσύ στο παρελθόν·
εσύ την ημέρα και τη νύχτα, υπερβολικά θρηνείς.
- 314.** «Αυτή σήμερα αφού έφαγε όλα, τα εκατό παιδιά της, βραχμάνα·
Βασέτθι, για ποιο λόγο, δεν θρηνείς υπερβολικά;»
- 315.** «Πολλές εκατοντάδες γιους, και εκατοντάδες συγγενικές ομάδες·
καταβροχθίστηκαν στο παρελθόν, και δικοί μου και δικοί σου, βραχμάνε.
- 316.** «Εγώ γνωρίζοντας τη διαφυγή, από τη γέννηση και τον θάνατο·
δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ούτε ταλαιπωρήθηκα».
- 317.** «Εκπληκτικό, πράγματι, Βασέτθι, τέτοια ομιλία μιλάς·
τίνος τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, τέτοιο λόγο μιλάς;»
- 318.** «Αυτός, βραχμάνε, ο αυτοφωτισμένος, κατευθυνόμενος προς την πόλη
Μιθίλα·
Για την εγκατάλειψη κάθε βασάνου, διδάσκει τη Διδασκαλία στα ζωντανά.
- 319.** «Ακούγοντας τη Διδασκαλία εκείνου του Άξιου, βραχμάνε, τη χωρίς
προσκόλληση·
εκεί έχοντας κατανοήσει την Άριστη Διδασκαλία, τη λύπη για τον γιο
απομάκρυνα».
- 320.** «Έτσι κι εγώ θα πάω, κατευθυνόμενος προς την πόλη Μιθίλα·
ίσως εκείνος ο Ευλογημένος να με απελευθερώσει από κάθε δυστυχία».
- 321.** Ο βραχμάνος είδε τον Βούδα, ελεύθερο, χωρίς προσκόλληση·
Αυτός του δίδαξε τη Διδασκαλία, ο σοφός που έφτασε στην πέρα όχθη του
πόνου.
- 322.** τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και την υπέρβαση
του υπαρξιακού πόνου·
και την ευγενή οκταπλή οδό, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο.
- 323.** Εκεί αφού κατανόησε την Άριστη Διδασκαλία, ευχαριστήθηκε με την
αναχώρηση·
ο Σουτζάτα σε τρεις νύχτες, άγγιξε τις τρεις αληθινές γνώσεις.
- 324.** «Έλα αμαξηλάτη, πήγαινε, παράδωσέ μου το άρμα·
πες στη βραχμάνα 'υγεία', 'αναχώρησε τώρα ο βραχμάνος·
ο Σουτζάτα σε τρεις νύχτες, άγγιξε τις τρεις αληθινές γνώσεις'».

- 325.** Και τότε αφού πήρε το άρμα, και τη χιλιάδα επίσης ο αμαξηλάτης·
είπε στη βραχμάνα 'υγεία', «αναχώρησε τώρα ο βραχμάνος·
ο Σουτζάτα σε τρεις νύχτες, άγγιξε τις τρεις αληθινές γνώσεις».
- 326.** «Αυτό το άρμα με τα άλογα, και τη χιλιάδα επίσης, αμαξηλάτη·
αφού άκουσα ότι ο βραχμάνος κατέχει την τριπλή αληθινή γνώση, σου δίνω
ως δώρο ικανοποίησης».
- 327.** «Ας είναι δικό σου το άρμα με τα άλογα, και η χιλιάδα επίσης, βραχμάνα·
κι εγώ θα αναχωρήσω, κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία».
- 328.** «Ελέφαντες, βόδια και άλογα, και πολύτιμους λίθους και σκουλαρίκια, και
αυτόν τον άφθονο οικιακό πλούτο εγκαταλείποντας·
ο πατέρας σου αναχώρησε, απόλαυσε τα πλούτη, Σουνταρί· εσύ είσαι η
κληρονόμος στην οικογένεια».
- 329.** «Ελέφαντες, βόδια και άλογα, και πολύτιμους λίθους και σκουλαρίκια, και
αυτόν τον ευχάριστο οικιακό πλούτο εγκαταλείποντας·
ο πατέρας μου αναχώρησε, βασανισμένος από τη λύπη για τον γιο·

κι εγώ θα αναχωρήσω, βασανισμένη από τη λύπη για τον αδελφό».
- 330.** «Αυτή η σκέψη σου ας ευοδωθεί, αυτό που εσύ επιθυμείς, Σουνταρί·
η προσφερόμενη τροφή και η επαιτεία, και ο χιτώνας από κουρέλια·
αυτά επιτυγχάνοντας, στον μεταθανάτιο κόσμο χωρίς νοητικές διαφθορές».
- 331.** «Ενώ ήμουν μαθήτρια υπό εξάσκηση, κυρία, ο θείος οφθαλμός εξαγνίστηκε·
γνωρίζω τις προηγούμενες ζωές, όπου έζησα στο παρελθόν.
- 332.** «Εξαρτώμενη από εσένα, ενάρετη, πρεσβύτερη μοναχή, στολίδι της
Κοινότητας·
οι τρεις αληθινές γνώσεις έχουν επιτευχθεί, η διδασχή του Βούδα έχει
εκπληρωθεί.
- 333.** «Επίτρεψέ μου, κυρία, επιθυμώ να πάω στη Σαβάτθι·
θα βρυχηθώ το βρύχημα του λιονταριού, κοντά στον άριστο Βούδα».
- 334.** «Δες, Σουνταρί, τον Διδάσκαλο, με χρώμα χρυσού, με χρυσαφένιο δέρμα·
τον δαμαστή των αδάμαστων, τον αυτοφωτισμένο χωρίς φόβο από πουθενά».
- 335.** «Δες τη Σουνταρί να έρχεται, ελεύθερη, χωρίς προσκόλληση·
χωρίς πάθος, αποδεσμευμένη, ολοκληρώσασα το καθήκον, χωρίς νοητικές
διαφθορές.
- 336.** «Βγαίνοντας από τη Μπαρνασί, ήρθα κοντά σου·
η μαθήτριά σου, μεγάλε ήρωα, αποδίδει σεβασμό στα πόδια σου, η Σουνταρί».
- 337.** «Εσύ είσαι ο Βούδας, εσύ είσαι ο Διδάσκαλος, δική σου κόρη είμαι, βραχμάνε·
γνήσια, γεννημένη από το στόμα, έχω ολοκληρώσει το έργο μου, χωρίς
νοητικές διαφθορές».

- 338.** «Καλώς ήρθες, Μπχαντά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
διότι έτσι οι δαμασμένοι έρχονται, να προσκυνήσουν τα πόδια του
Διδασκάλου·
χωρίς πάθος, αποδεσμευμένοι, έχοντας ολοκληρώσει το έργο τους, χωρίς
νοητικές διαφθορές».

... Η πρεσβύτερη μοναχή Σουνταρί...

5. Στίχοι της γερόντισσας Σούμπα, κόρης του χρυσοχόου

- 339.** «Νέα ήμουν, ντυμένη με αγνά ρούχα, όταν στο παρελθόν άκουσα τη
Διδασκαλία·
καθώς εγώ ήμουν επιμελής, η πλήρης συνειδητοποίηση της αλήθειας έγινε.
- 340.** Από αυτό εγώ σε όλες τις ηδονές, σφόδρα δυσaréσκεια έφτασα·
βλέποντας τον κίνδυνο στην ταυτότητα, την απάρνηση μόνο ποθώ.
- 341.** «Αφήνοντας εγώ την ομάδα των συγγενών, και τους δούλους και τους
εργάτες·
τα χωριά και τα χωράφια τα εύφορα, τα ευχάριστα, τα χαρμόсуνα.
- 342.** «Εγκαταλείποντας εγώ έγινα αναχωρήτρια, την όχι μικρή περιουσία·
έτσι με πίστη βγαίνοντας, ενώ η Άριστη Διδασκαλία είναι καλά εξηγημένη.
- 343.** «Αυτό δεν θα ήταν πρόπον γι' αυτήν, διότι επιθυμώ τη μηδαμινότητα·
αυτός που αφού απέρριψε χρυσό και ασήμι, θα επέστρεφε ξανά.
- 344.** «Ασήμι ή χρυσός, δεν οδηγεί στη φώτιση ούτε στην ειρήνη·
αυτό δεν αρμόζει σε ασκητή, αυτό δεν είναι ευγενής πλούτος.
- 345.** «Αυτό προκαλεί απληστία και μέθη, προκαλεί αυταπάτη, αυξάνει το πάθος·
είναι επικίνδυνο, γεμάτο κόπο, δεν υπάρχει εδώ σταθερή διάρκεια.
- 346.** «Εδώ κυριευμένοι από πάθος και αμελείς, με νοητικά μολυσμένο νου οι
άνθρωποι·
αμοιβαία αντιπαλεύοντας, πολλοί κάνουν διαμάχη.
- 347.** «Δολοφονία, φυλάκιση, ταλαιπωρία, απώλεια, λύπη και θρήνος·
σε αυτούς που είναι προσκολλημένοι στις ηδονές, φαίνεται πολλή
καταστροφή.
- 348.** «Εμένα τέτοια οι συγγενείς σαν εχθροί, γιατί με ωθείτε στις ηδονές;
Γνωρίζετε ότι έχω αναχωρήσει, βλέποντας κίνδυνο στις ηδονές.
- 349.** «Με χρυσό και χρυσάφι δεν εξαλείφονται οι νοητικές διαφθορές·
οι ηδονές είναι εχθροί, φονιάδες, αντίπαλοι, δεσμά αγκαθιών.
- 350.** «Εμένα τέτοια οι συγγενείς σαν εχθροί, γιατί με ωθείτε στις ηδονές;
Γνωρίζετε ότι έχω αναχωρήσει, ξυρισμένη, ντυμένη με διπλό χιτώνα.
- 351.** «Η προσφερόμενη τροφή και η επαιτεία, και ο χιτώνας από κουρέλια·

αυτό βέβαια είναι κατάλληλο για μένα, ο πόρος αυτών που έχουν εγκαταλείψει τον οικιακό βίο.

- 352.** «Αποβλήθηκαν από τους μεγάλους σοφούς οι ηδονές, όσες είναι θεϊκές και όσες ανθρώπινες·
απελευθερωμένοι στην ασφαλή κατάσταση, αυτοί έφτασαν στην ακλόνητη ευτυχία.
- 353.** «Μακάρι να μην συναντηθώ με τις ηδονές, στις οποίες δεν υπάρχει στέγη·
οι ηδονές είναι εχθροί, φονιάδες, σαν μάζα φωτιάς, οδυνηρές.
- 354.** «Αυτό είναι εμπόδιο, κίνδυνος, γεμάτο δυσφορία, γεμάτο αγκάθια·
απληστία, πολύ ανώμαλο αυτό, μεγάλο, με την αυταπάτη ως αιτία.
- 355.** «Δυσκολία τρομακτικής μορφής, οι ηδονές είναι σαν κεφάλι φιδιού·
Όσοι αδαείς τις απολαμβάνουν, τυφλωμένοι κοινοί άνθρωποι.
- 356.** «Κολλημένα στον βούρκο των ηδονών, πολλά όντα στον κόσμο ανόητα·
το όριο δεν γνωρίζουν, της γέννησης και του θανάτου.
- 357.** «Την οδό που οδηγεί στον κακότυχο κόσμο, οι άνθρωποι εξαιτίας της ηδονής·
πολλοί πράγματι ακολουθούν, φέρνοντας αρρώστια στον εαυτό τους.
- 358.** «Έτσι γεννώντας εχθρούς, καίγοντας, υποκείμενες στη μόλυνση·
κοσμικά δελεάσματα που δεσμεύουν, οι ηδονές είναι δεσμά θανάτου.
- 359.** «Προκαλούν τρέλα, κολακεύουν, οι ηδονές καταπιέζουν τον νου·
για τη νοητική μόλυνση των όντων, γρήγορα στήθηκαν από τον Μάρα.
- 360.** «Με ατελείωτους κινδύνους οι ηδονές, με πολλή δυστυχία, μεγάλο δηλητήριο·
Με λίγη απόλαυση, δημιουργοί διαμάχης, αποξηραντές της λευκής πλευράς.
- 361.** «Εγώ αφού έκανα τέτοια, καταστροφή εξαιτίας της ηδονής·
δεν θα επιστρέψω σε αυτήν, στο Νιμπάνα ευχαριστημένη πάντα.
- 362.** «Αφού διέσχισα τη διαμάχη των ηδονών, ποθώντας την κατάσταση της
ψυχραιμίας·
επιμελής θα ζω, με την εξάλειψη όλων των νοητικών δεσμών.
- 363.** «Χωρίς λύπη, χωρίς σκόνη, ασφαλή, τον ευγενή οκταπλό, ευθύ·
εκείνη την οδό ακολουθώ, με την οποία έχουν διαβεί οι μεγάλοι σοφοί».
- 364.** Δείτε αυτήν εδραιωμένη στη Διδασκαλία, την Σούμπα, κόρη χρυσοχόου·
έχοντας επιτύχει την κατάσταση χωρίς λαχτάρα, διαλογίζεται στη βάση ενός
δένδρου.
- 365.** Σήμερα είναι η όγδοη μέρα που αναχώρησα, με πίστη, λαμπρή μέσω της
Άριστης Διδασκαλίας·
πειθαρχημένη από την Ουππαλαβαννά, κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης,
αυτή που ξεπέρασε τον θάνατο.

- 366.** Αυτή η ίδια ελεύθερη, χωρίς χρέος, μοναχή με αναπτυγμένες ικανότητες· αποδεσμευμένη από όλες τις νοητικές δεσμεύσεις, έχει ολοκληρώσει το έργο της, χωρίς νοητικές διαφθορές.
- 367.** Αυτήν ο Σάκκα με το πλήθος των θεών, πλησιάζοντας με υπερφυσική δύναμη· προσκυνά ο άρχοντας των όντων, την Σούμπα, κόρη χρυσοχόου.

... Η πρεσβύτερη μοναχή Σούμπα, κόρη χρυσοχόου...

Τέλος της συλλογής των είκοσι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 09. Οι στίχοι των πρεσβυτέρων γυναικών μοναχών. 13. Το βιβλίο των είκοσι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org